T012 BD 3 (34) 187-Q2-P5-Giáng Sinh-Thần Thông Du Hý

Đại Tạng Kinh (Linh Sơn Pháp Bảo)

KINH PHƯƠNG QUẢNG ĐẠI TRANG NGHIÊM QUYỂN 2

Phẩm 5: GIÁNG SINH

Lúc bấy giờ, Phật nói với các vị Tỳ-kheo: –Bồ-tát đã vì chư Thiên, loài người diễn nói chánh pháp, khuyến khích khai bày chỉ rõ khiến họ thêm phấn khởi. Rồi Bồ-tát nói với Thiên chúng: –Ta nên dùng hình tượng nào để giáng sinh xuống cõi Diêm-phù-đề? Nhiều vị Thiên tử lần lượt lên tiếng, người thì cho là nên dùng hình tượng đồng tử, người thì bảo nên lấy hình tượng Thích, Phạm, người thì cho rằng nên chọn hình tượng như chư Thiên cõi trời thần diệu (Mahà ràji karùpa), người thì nói rằng phải dùng hình tượng như các thần A- tu-la, Càn-thát-bà, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già... người thì cho là nên chọn hình tượng như chư Thiên Nhật Nguyệt, lại có người bảo nên dùng hình tượng như Kim sí điểu..., các vị Thiên tử đã đưa ra rất nhiều hình tượng như thế. Lúc ấy, trong hội chúng có một vị Thiên tử tên Thắng Quang, xưa kia đã từng ở cõi Diêm-phù-đề làm vị Bà-la-môn, đối với đạo pháp Vô thượng Bồ-đề tâm không hề thoái chuyển, lúc đó lên tiếng cho rằng, trong luận Vi-đà (Veda) đã nói rõ, Bồ-tát giáng sinh nên dùng hình tượng voi để nhập thai mẹ. Vị Thiên tử ấy liền nói bài kệ: Bồ-tát giáng trần Nên dùng hình voi Đoan chánh oai đẹp Đảnh đầu màu hồng Trắng sạch thanh tịnh Như pha lê trong Gồm đủ sáu ngà Vàng khắc tô điểm Điềm lành tối thượng Vi-đà đã nêu Ba mươi hai tướng Sắp sinh cõi người. Phật bảo các vị Tỳ-kheo: –Bồ-tát lúc đó đang ở cõi trời Đâu-suất, vì sắp giáng sinh nên quan sát khắp cõi Diêm- phù-đề, thấy rõ nơi cung điện của vua Du-đầu-đàn hiện ra trước tám sự kiện tốt lành. Tám hiện tượng ấy là những gì? Một là trong vương cung bỗng nhiên trở nên trong sạch, không rưới nước quét dọn mà vẫn không hề có các thứ bụi bặm uế tạp, sỏi sạn bừa bãi cùng muỗi nhặng, ốc sên và các loại côn trùng... trái lại mọi nơi đều có hoa đẹp giăng rải nhiều vòng, mùi hương tỏa ra thơm ngát; hai là từ trong rặng Tuyết sơn, từng đàn chim bay về tụ tập, đủ loại chim lạ màu sắc khác nhau, lông cánh đều tươi đẹp, chúng tha hồ bay nhảy tung tăng khắp các cung điện lầu gác, mái hiên, cửa sổ, xà cột, kêu hót vui hòa thỏa thích; ba là cũng trong vương cung ấy, cây cỏ hoa lá như đồng loạt nở rộ xanh tươi; bốn là các ao hồ trong vương cung đều xuất hiện vô

số hoa sen, hoa lớn như bánh xe có đến trăm ngàn cánh óng ánh che phủ trên mặt nước; năm là trong vương cung các vật dụng châu báu tự nhiên hiện ra rất nhiều, lại có cả bơ dầu, mật cùng nhiều loại có vị tuyệt ngon, đem dùng hầu như không bao giờ hết; sáu là trong vương cung, các thứ nhạc khí như ống tiêu, ống sáo, các loại đàn cầm, đàn sắt kiểu cũ kiểu mới, không gõ tấu mà phát ra các loại âm thanh vi diệu; bảy là trong vương cung các kho báu đều đầy ắp nào là vàng bạc, lưu ly, xa cừ, mã não, ma-ni, san hô...; tám là từ nơi vương cung tỏa ra một vầng ánh sáng lớn át hẳn ánh sáng của mặt trời, mặt trăng, ai nhìn ngắm vầng sáng ấy thân tâm đều an lạc, cho là điều chưa từng có. Đó là tám hiện tượng tốt lành đã hiện ra nơi vương cung vua Du- đầu-đàn. Lúc này Hoàng hậu của vua là Thánh hậu Ma-da, tắm gội trang điểm, xoa các loại thiên

hương, mặc y phục quý giá đẹp đẽ, các thứ châu báu mang theo nơi người làm tăng thêm vẻ đẹp trang nghiêm quý phái, hoan hỷ thư thái, thân tâm thanh tịnh, dẫn đoàn thể nữ tùy tùng một vạn người, đi dạo trong điện âm nhạc, đến thẳng chỗ vua Du-đầu-đàn, ở nơi phía phải nhà vua, nhẹ bước lên tòa lưới quý báu trang nghiêm. An tọa xong, Thánh hậu mỉm cười, nét mặt thật tươi tỉnh, đọc bài tụng: Lành thay, Đại vương mong chấp thuận Nay thiếp xin tỏ bày nguyện lớn Tâm nhân từ theo đấy khởi luôn Thiếp đang trì tám thanh tịnh giới Chẳng hại muôn loài như yêu mình Ba nghiệp, mười thiện thường an tĩnh, Tâm xa lìa dua nịnh, ghét ganh. Mong vua với thiếp đừng sinh nhiễm Nghe giới cấm này chẳng vui lòng Sợ vua nhiều kiếp thêm buộc khổ Chỉ mong thuận cho thiếp ở riêng Cung điện hương hoa tự tô điểm. Thường vây quanh, có thể nữ hiền Tấu nhạc đàn ca diễn pháp âm Hết thảy kẻ ác truyền xa thiếp Hương hoa dâm uế đều không hưởng Tất cả tù tội được miễn, tha. Các nhà ngục nay nên trống vắng Mở đàn lớn bảy ngày bảy đêm Cứu giúp nghèo đói được no đủ Giáo hóa nẻo chánh, nhẹ lao dịch Khiến mọi công đường dứt kiện tranh Người người cùng hướng về từ tâm Như lên Đao-lợi vườn Hoan hỷ Thương xót thế gian như con mình Pháp dạy như thế rất an lạc. Vua nghe lời ấy, lòng vui thích Mọi điều ước nguyện đều chấp thuận. Truyền các quan tẩy tịnh hoàng cung Cờ, lọng hoa hương khéo trang hoàng Lại lệnh hai vạn quân dũng mãnh

Đủ cả kiếm kích theo phòng vệ. Thể nữ đàn ca hầu giúp vui Anh lạc châu báu tự trang điểm Giường ngọc tòa báu phủ lụa là Ngự nơi thắng điện như Thiên nữ. Phật nói với các vị Tỳ-kheo: –Lúc ấy Tứ Thiên vương, Thích Đề-hoàn Nhân và các vị Thiên chủ ở các cõi Dạ-ma thiên, Đâu-suất-đà thiên, Lạc biến hóa thiên, Tha Hóa tự tại thiên, Phạm chúng thiên, Phạm phụ thiên, Diệu quang thiên, Thiểu quang thiên, Quang nghiêm thiên, Tịnh cư thiên, A-ca-ni-trá thiên, Ma-hê-thủ-la thiên, vị chủ thế giới Ta-bà là Phạm Thiên vương... cùng với vô lượng trăm ngàn Thiên chúng đều vân tập đông đủ đến chỗ Bồ-tát cùng nhau thưa: –Bồ-tát hướng ý sắp sửa giáng sinh, chư Thiên chúng tôi không theo Ngài hầu hạ. Ngài xuống cõi thế, chúng tôi không biết khi nào Ngài quay lại và cũng không biết ân nuôi dưỡng sắp tới, ai sẽ có thể được nhận theo hộ vệ, hầu hạ Bồ-tát xuống cõi Diêm-phù-đề. Từ lúc Ngài vào thai mẹ, rời thai lớn lên, ở tuổi thiếu niên, tuổi thanh niên trưởng thành vui chơi hưởng thụ, đến khi xuất gia tu khổ hạnh, rồi tới Bồ-đề tòa hàng phục ma quân, thành Phật, chuyển bánh xe Pháp, thị hiện thần lực diệu dụng, từ cõi trời Đao-lợi trở lại chốn Diêm phù, nhập Niết-bàn, chư Thiên chúng tôi sẽ xin hết lòng hộ vệ chẳng lúc nào rời. Bấy giờ các vị Thiên tử cùng nhau đọc bài tụng: Chúng tôi ai được nhận Hoan hỷ theo Bồ-tát Phước đức được tăng thêm Cũng được danh dự lớn Nếu cầu cõi Đao-lợi Thắng diệu luôn an lạc Các thể nữ quây quần Nên theo Thanh tịnh nguyệt Nếu cầu Diệu viên lâm Xứ đẹp thường vui thích Đất báu vàng, hoa điểm Nên theo Ly cấu quang Nếu cầu voi, ngựa, xe Dạo nơi vườn Hoan hỷ Chúng thể nữ quây quần Nên theo Đại trượng phu. Nếu cầu Dạ-ma thiên Cùng cõi trời Đâu-suất Nơi sinh thường cung kính Nên theo Đại danh xưng Nếu cầu Hóa lạc thiên Tự tại chốn cung phòng Du hý vui biến hóa Nên theo bậc Công đức. Nếu cầu làm Ma vương Lìa bỏ mọi tâm độc

Thần biến khắp mọi cõi

Nên theo bậc Lợi ích.
Nếu cầu vượt Dục giới
Trụ Phạm cung thắng diệu
Tu tập bốn Đẳng tâm
Nên theo bậc Thiền định.
Nếu cầu sinh nhân gian
Thọ phước báu Luân vương
Bảy báu từ tâm đến
Nên theo bậc Ly dục
Nếu cầu bậc Vương vị
Trưởng giả cùng cư sĩ
Giàu sang không thù địch
Nên theo Vô thượng sĩ.
Nếu cầu đại phú quý
Đoan chánh và danh dự
Giáo lệnh đầy uy đức
Nên theo bậc Phạm âm
Nếu cầu báu Trời, Người
Ba cõi đều an ổn
Thiền cùng Tuệ vô lậu
Nên theo pháp tự tại
Nếu cầu dứt tham dục
Cùng diệt mọi sân si
Chí đạm bạc tịch tĩnh
Nên theo Bậc Điều Tâm
Nếu cầu Nhất thiết trí
Thanh văn cùng Duyên giác
Sư tử hống mười phương
Nên theo biển công đức
Nếu cầu khỏi nẻo ác
Mở các cửa cam lộ
Liền gặp Bát chánh đạo
Nên theo lìa đường hiểm
Nếu cầu thấy chư Phật
Lãnh hội pháp vi diệu
Cùng mong các phước báu
Nên theo công đức tạng
Nếu cầu lìa phiền não
Sinh già bệnh chết khổ

Thanh tịnh như hư không
Nên theo Bậc Ly Nhiễm
Nếu cầu được kính trọng
Đức hạnh tướng tốt đủ
Tự tha cùng hóa độ
Nên theo Bậc An Lạc
Nếu cầu Giới Định Tuệ
Pháp vi diệu khó đạt
Bậc trí mau giải thoát
Nên theo Đại Y Vương.
Nếu cầu vô lượng đức
Cứu cánh đều viên mãn
Cùng đạt cõi Niết-bàn
Nên theo thành tựu Trí.

Bấy giờ, chư Thiên trong chúng hội đều nghe rõ bài kệ ấy. Có đến bốn vạn tám ngàn vị trời ở cõi Tứ Thiên vương thiên, trăm ngàn vị trời ở cõi Đao-lợi thiên, trăm ngàn vị trời ở cõi

Dạ-ma thiên, các cõi Đâu-suất thiên, Hóa lạc thiên, Tha hóa tự tại thiên cũng có số lượng chư

Thiên như vậy, lại có sáu vạn Thiên ma vốn tích tụ phước đức từ kiếp trước, sáu vạn tám ngàn vị trời cõi Phạm chúng thiên, cho đến cõi A-ca-ni-trá thiên cũng có số lượng Thiên tử gần tới trăm ngàn vị. Số Thiên tử như thế đã đến trước ở trong chúng hội. Ngoài ra, còn có chư Thiên các phương khác Đông, Tây, Nam, Bắc, trên, dưới với số lượng không tính hết cũng đều đến tụ hội. Lúc đó vị Thiên tử đứng đầu trong hội chúng đọc bài tụng:

Các vị nay nên nghe
Tâm ta đã quyết định
Bỏ dục cùng thần thông
Thiền Tam-muội an lạc
Cùng theo Bậc Tối Thắng
Giáng sinh nơi thai mẹ
Khiến ngăn chận mọi ác
Thường làm kẻ ủng hộ
Dùng âm nhạc diệu kỳ
Ca ngợi biển công đức
Khiến trời, người hoan hỷ
Khởi tâm đạo vô thượng.
Trời, người nghe lời ấy
Hoan hỷ dứt các nạn
Tung khắp hoa Mạn-đà

Cùng các thứ hoa quý
Lại xông hương trầm thủy
Cúng dường Bậc Phước Tịnh
Bồ-tát ở trong thai
Chẳng vướng ba cấu nhiễm
Vượt khỏi sinh, lão tử
Đạt được đạo tận cùng
Chúng ta giữ tâm tịnh
Cùng theo Bậc Tuệ Giác
Các Thiên vương Thích, Phạm
Lúc thấy bảy bước đi
Dùng tay nâng hương thủy
Tắm bậc Thánh vô cấu
Theo thế gian mà làm Trời Người đạt phước lớn. Chốn dục thường không nhiễm Vượt thành bỏ ngôi báu Chúng ta nguyện theo cùng Lót cỏ ngồi Đạo tràng Hàng ma thành Chánh giác Giảng thuyết pháp Vô thượng Phật sự thông ba cõi Cam lộ thắm muôn loài Cho đến nhập Niết-bàn Luôn theo không rời bỏ. Phật bảo các vị Tỳ-kheo: –Vô số Thiên nữ ở cõi Dục chiêm ngưỡng thân tướng vi diệu của Bồ-tát, đang chuẩn bị giáng sinh nên họ cùng bàn với nhau, bậc nữ nhân nào làm mẹ Bồ-tát tất phải đầy đủ thắng đức, mới kham nỗi việc mang thai bậc Tôn giả. Vị nữ nhân ấy hẳn được mọi người mến mộ, hết lòng yêu kính. Bồ-tát nhờ phước báu sẵn có đạt được thần thông, thân sinh theo ý mình. Từ cung trời Đâu-suất, chỉ trong một khoảng sát-Na là đến thành Ca-tỳ-la, kinh đô của vua Du-đầu-đàn. Kinh thành ấy chu vi rộng lớn, vườn cây ao hồ đều trang nghiêm thù thắng như cung điện của đức Đế Thích. Trong nội cung có một điện lớn tên Trì quốc, Thánh hậu Ma-da ngự ở cung điện ấy, mọi vật được bày trí trong đó đều trang nghiêm đẹp đẽ, như tỏa lên một sự thanh tịnh, không cấu nhiễm, trong sáng linh thiêng. Thánh hậu mặc Thiên y, đeo chuỗi Anh lạc đều là những thứ quý giá tăng thêm dáng vẻ quý phái đáng kính. Khi ấy các Thiên nữ đã tới cung điện đó, trụ nơi hư không, chiêm ngưỡng dung nhan Thánh hậu, phát ra lời kệ: Các Thiên nữ Dục giới Quán thân diệu Bồ-tát Đều cùng nhau suy nghĩ: Mẹ Bồ-tát ra sao Vòng hoa tay giữ chặt Hương xông cùng xoa khắp Hoan hỷ đến hoàng cung Chắp tay lòng cung kính Dung mạo rất xinh đẹp Chân tay thật ưa nhìn Thấy ngự nơi giường quý Tâm lành, quán lý thật Cõi trần diệu dường này Trên trời chưa có được Chúng tôi thường tự nghĩ Thiên nữ là thù thắng Nay thấy dung nhan này Tự sinh lòng hổ thẹn. Công đức rất trang nghiêm Dung nhan thật đoan chánh Nếu không có đức này

Đâu làm Bồ-tát mẫu.
Ví như ngọc vô giá
Đặt nơi vật báu tịnh
Mẹ Bồ-tát như vậy
Cưu mang Bậc Thắng Đức
Người gặp sinh hoan hỷ

Tâm luôn vui không chán
Diện mạo luôn đoan trang
Thân tướng như ngời sáng
Như trăng tại hư không
Nhìn người ý thanh tịnh
Như mặt trời rực sáng
Như vàng ròng tinh luyện
Chiêm ngưỡng mẹ Bồ-tát
Tướng hảo cũng như trên.
Tóc thơm lại mềm mại
Óng ánh màu ong huyền
Răng trắng màu sao trời
Mắt như lá sen xanh
Đi đứng thật uyển chuyển
Tay chân đều nghiêm chánh
Cõi trời có ai hơn
Nhân gian nào sánh được
Xem xét kỹ như thế
Nhiễu phải, tung hoa hương
Tán thán tên Phật mẫu
Trở về nơi cõi trời
Lúc ấy Tứ hộ thế
Thích phạm cùng Dục thiên
Và với Tám bộ chúng
Đều đến quanh mẹ Phật
Chư Thiên đều cùng thấy
Bồ-tát sắp giáng sinh
Cùng đem nhiều hương hoa
Vui mừng đến trước mặt
Chắp tay đảnh lễ thưa
Thời giáng sinh đã tới
Vua Sư tử hiện tại
Xót thương sinh cõi đời.
Phật bảo các vị Tỳ-kheo:
–Lúc Bồ-tát sắp sửa giáng sinh, phương Đông có vô lượng trăm ngàn Bồ-tát, đều là bậc Nhất sinh bổ xứ cùng tới cung trời Đâu-suất để cúng dường Bồ-tát. Các phương Nam, Tây, Bắc bốn hướng trên dưới, tất cả các vị Bồ-tát như thế cũng đều đến đó để cúng dường. Rồi cả mười phương thế giới, các vị Thiên tử các cõi Tứ Thiên vương thiên, Tam thập tam thiên, Dạ-ma thiên, Đâu-suất-đà thiên, Lạc biến hóa thiên, Tha hóa tự tại thiên... mỗi vị đều dẫn theo bốn vạn

tám ngàn Thiên nữ, trước sau lần lượt nhiễu quanh cung trời Đâu-suất, tấu nhạc đàn ca cúng dường Bồ-tát. Bấy giờ Bồ-tát ngự tại Đại lâu các, ngồi nơi tòa Sư tử Chúng đức sở sinh thắng tạng (Kho tàng siêu việt sinh ra tất cả công đức), còn các vị Bồ-tát kia cùng với vô lượng trăm ngàn vạn ức na-do-tha chư Thiên vây quanh cúng dường Bồ-tát, hết lòng cung kính tôn trọng ca ngợi. Ngay khi ấy, Bồ-tát ở nơi cung trời Đâu-suất tối thắng liền giáng sinh xuống cõi Diêm-phù-đề. Lúc Bồ-tát sắp giáng sinh, từ thân tướng phóng ra luồng ánh sáng chưa từng có, chiếu khắp Tam thiên đại thiên thế giới, đến trong cõi u minh khiến cho ánh sáng của mặt trời mặt trăng lu mờ hẳn, chỉ còn luồng ánh sáng lớn ấy chiếu sáng mà thôi. Chúng sinh ở cõi u tối ấy đều trông thấy nhau, cùng bảo: “Do đâu mà bỗng dưng trong cõi này lại hiện ra các chúng sinh khác”. Cùng lúc khắp Tam thiên đại thiên thế giới hiện ra sáu cách chấn động, gồm đến mười tám hiện tượng. Đó là dao động, dao động mạnh, dao động rất mạnh; đánh gõ, đánh gõ mạnh, đánh gõ rất mạnh; di chuyển, di chuyển nhanh, di chuyển rất nhanh; vọt lên, vọt lên cao, vọt lên rất cao; phát ra âm thanh, phát ra âm thanh lớn, phát ra âm thanh rất lớn; cõi biên cử lên thì cõi giữa im lặng, cõi giữa cử lên thì cõi biên im lặng; phương Đông cử lên thì phương Tây im lặng, phương Tây cử lên thì phương Đông im lặng; phương Nam cử lên thì phương Bắc im lặng, phương Bắc cử lên thì phương Nam im lặng. Lúc đó tất cả chúng sinh khi nghe được các thứ âm thanh ấy đều vui mừng phấn chấn, yêu thích thanh tịnh, sung sướng tột độ, ca ngợi hết lời, không một chúng sinh nào kinh động sợ hãi. Cả đến Phạm thích hộ thế, ánh sáng mặt trời mặt trăng như không còn xuất hiện. Hết thảy chúng sinh ở các cõi địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh nhờ công đức ấy mà được an ổn, không một chúng sinh nào trong khoảng thời gian này bị lòng tham, sân hận, si mê cũng như các thứ phiền não bức bách. Trái lại, tất cả đều khởi lên tâm từ bi thương xót muốn đem lại lợi ích cho nhau, xem nhau như cha mẹ, anh em thân thuộc. Đồng thời, các thứ nhạc khí ở cõi trời, người chẳng tấu mà tự phát ra âm thanh. Vô lượng chư Thiên đầu đội, hai tay nâng cao những tòa lâu các vi diệu, lại có vô lượng trăm ngàn Thiên nữ vây quanh hòa tấu Thiên nhạc và trong lời nhạc đó phát ra bài kệ thâm diệu tán dương công đức của Bồ-tát: Tôn giả tu tập qua nhiều kiếp Các thứ tịnh nghiệp đều viên mãn Trụ nơi lý chân chánh thù thắng Nay được trời người đều cúng dường Vô lượng câu-chi kiếp từ trước Bố thí cả vợ con dấu yêu Do phước thí nay đạt thắng báu Nên được chư Thiên dâng hoa hương Tự hại thân mình để bố thí Tâm Từ cứu loài chim sắp chết Lại nhờ hạnh thí được thắng báu Thường khiến ngạ quỷ được no đủ. Tôn giả trải qua vô biên kiếp Kiên trì tịnh giới chưa từng rời Do phước trì giới đạt thắng báu Làm cho cõi ác dứt khổ đau. Vô lượng kiếp tôn giả trải qua Cầu giác ngộ nên hành nhẫn nhục

Do phước nhẫn nhục đạt thắng báu
Nên khiến Trời, Người cùng mến thương.
Tôn giả trải qua vô lượng kiếp
Trọn tu tinh tấn không ngừng nghỉ
Do phước tinh cần đạt thắng báu
Thân tướng đoan nghiêm như Tu-di.
Tôn giả trải qua vô lượng kiếp

Thường dứt kết sử, tu pháp định
Do phước thiền định đạt thắng báu
Nên khiến đời này dứt phiền não.
Tôn giả trải qua vô lượng kiếp
Tu tập trí tuệ dứt vọng mê
Do trí Bát-nhã đạt thắng báu
Khiến cho thanh tịnh thêm sáng ngời.
Áo giáp Từ bi trừ phiền não
Vì thương thế gian nên giáng sinh
Chứng đắc Hỷ, Xả pháp thượng diệu
Được cả ba cõi cùng kính lễ
Dùng đuốc trí tuệ đầy ánh sáng
Tịnh trừ si ám cùng tội lỗi
Tam thiên đại thiên đều hướng về
Đại Tôn Sư Mâu-ni kính lễ
Thắng tuệ thần túc được viên thông
Thấy nghĩa chân thật nên thị hiện
Tự giải thoát, độ người giải thoát
Kính lễ Bậc Sư năng độ tận
Tùy thuận thế gian hiện thân trần
Nhưng chẳng bị thế pháp nhiễm hoặc.
Hết thảy chúng sinh nếu thấy nghe
Được mọi lợi ích không thể bàn
Huống chi được hiểu tôn diệu pháp
Vui tin tưởng sinh bao điều thiện
Cõi trời Đâu-suất như u ám
Cõi Diêm-phù vầng dương sắp hiện
Phiền não cùng nhiều thứ tối mê
Tôn giả độ cho đều tỉnh ngộ.
Thành Ca-tỳ-la càng hưng thạnh
Vô lượng chúng chư Thiên vây quanh
Thiên nữ mỹ miều tấu Thiên nhạc
Âm thanh vi diệu vang khắp thành
Mẹ Phật thân sắc càng nghiêm trang
Phước tướng uy dung do tịnh nghiệp
Thánh tử đoan chánh kỳ diệu thay
Vầng sáng chiếu soi ba ngàn cõi
Chúng sinh ở những quốc độ ấy
Lìa mọi phiền não cùng luận tranh

Tâm Từ kính thuận cùng khởi phát
Đều từ uy lực Bồ-tát sinh
Dòng vua Du-đàn thêm hưng thịnh
Nối tiếp truyền thống Chuyển luân vương.
Kinh thành với nhiều kho châu báu
Các thứ báu quý đều đầy ngập
Dạ-xoa, La-sát, Cưu-bàn-trà
Tu-la, Mật Tích cùng Thiên chúng
Bảo vệ nơi Bồ-tát ngự cư
Không lâu đều sẽ đạt giải thoát
Tất cả hướng về đạo Bồ-đề
Nguyện chóng như Ngài thành Chánh giác.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.